

ΕΤΟΣ 52ον

2 Μαΐου 2004

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (2657)

Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

«Ίδε υγιής γεγονός· μηκέτι άμάρτανε»

Ο Χριστός ήταν και είναι η μόνη και διαρκής παράκληση κάθε ανθρώπου. Φυγαδεύει κάθε θλίψη και μεταμορφώνει κάθε ανθρώπινο πόνο. Κανένας δέν αγάπησε τόσο πολύ τόν άνθρωπο και δέν τόν απάλληλαξε από τό φόβο τών όριακών του καταστάσεων, όσο ο Χριστός.

Στά Ίεροσόλυμα, στό χώρο τής προβατικής κολυμβήθρας, στην επιλεγόμενη Βηθεσδά, όπως αναφέρει τό σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα, γίνεται τό θαύμα τής θεραπείας του παραλυτικού, πού σήκωνε τό σταυρό τής ασθένειάς του 38 ολόκληρα χρόνια. Στην κατάσταση αυτή, όπως συμπεραίνουμε από τό ευαγγελικό κείμενο, τόν οδήγησε η άμαρτία και η διακοπή τής σχέσεως του μέ τό Θεό. Και εκεί πού τά ανθρώπινα σχήματα είχαν καλλιιεργήσει μέσα του τήν απελπισία και τή μοναξιά, εκείνος περίμενε υπομονετικά τή θεραπεία του. Και τό θαύμα γίνεται. Ο Θεός δέν τόν αφήνει. Δέν τόν απογοητεύει. Ο λόγος του Χριστού είναι σωτήριος: «Νά, έχεις γίνει καλά· από έδώ και πέρα μήν άμαρτάνεις, γιά νά μήν πάθεις χειρότερα». Η λυτρωτική παρουσία του Κυρίου θεραπεύει τό σώμα και τήν ψυχή του παραλύτου.

Η αναζήτηση του Θεού

Ο Θεός γίνεται προσιτός μέ τήν άκτιστη χάρη Του και τίς άκτιστες ενέργειές Του, πού είναι μέρος τής θείας ύπαρξέως Του. Ο άνθρωπος μπορεί πραγματικά νά συναντήσει τό Θεό. Η συνάντηση όμως αυτή γίνεται μέ τρόπο ήσυχαστικό, δηλαδή γίνεται στό χώρο τής καρδιάς, όπως έγινε η συνάντηση του Χριστού μέ τόν παραλυτικό. Η αναζήτηση, λοιπόν, του Θεού δέν γίνεται μόνο μέ τήν ανθρώπινη διάνοια, αποκομμένη από τήν υπόλοιπη ανθρώπινη ύπαρξη, αλλά μέ τόν όλο αδιαίρετο άνθρωπο, και κέντρο αυτής τής προσπάθειας είναι η ανθρώπινη καρδιά.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ίωάν. ε' 1-15)

Ἡ θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ Προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὲς ἐγένετο, ᾧ δῆποτε κατείχeto νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὲς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγείρω, ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὲς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράββατον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκεῖνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἐλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεσί σοι ἄραι τὸν κράββατον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι· Ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὗρισκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὲς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτόν ὑγιῆ.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ συναντήσῃ τὸ Θεό ὅσο βρίσκεται ὁ διάβολος μέσα στὴν καρδιά του, πού συχνά ἐξουσιάζει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ διαρκὴς πνευματικὸς ἀγώνας

Ἡ μόνη μας φροντίδα πρέπει νὰ εἶναι ἡ βίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, νὰ εἶμαστε μαθητὲς Του καὶ νὰ πάψουμε νὰ εἶμαστε δέσμοι τῆς ἁμαρτίας. «Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν, δοῦλος ἐστὶ τῆς ἁμαρτίας. Ὁ δὲ δοῦλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐάν οὖν ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ἰω. 8, 34-36). Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν ἐλευθερία χαρίζει ὁ Κύριος στὸν παραλυτικό, στὸν καθένα μας, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται νὰ γίνῃ υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ κατοικήσῃ αἰῶνια στὴν οἰκία τοῦ Πατρὸς του. Βέβαια, ἡ προσευχή μας γι' αὐτὸ δὲν ἔρχεται ἀμέσως. Δὲν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεση νὰ διατηροῦμε στὴν καρδιά μας τὴ μνήμη τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ εἶμαστε περικυκλωμένοι ἀπὸ ἓναν κόσμον, ὁ ὁποῖος δὲν προσεύχεται καὶ δὲν ζεῖ εὐχαριστιακὴ ζωὴ.

Προσευχόμενοι ἄνθρωποι

Ἡ προσευχὴ μεταφέρει τὸ νοῦ καὶ τὴν καρδιά στὴν αἰωνιότητα καὶ τὸ μόνο πού μᾶς ἀπασχολεῖ εἶναι πῶς θὰ γίνουμε ἄξιοι τοῦ Θεοῦ. Αὐτὸ δὲν σημαίνει

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Ὑπάρχει δέ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κοντά εἰς τὴν πύλνν τῶν Προβάτων μία δεξαμενὴ, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἑβραϊστὶ Βηθεσδά καὶ ἡ ὁποία ἔχει πέντε στοές. Σ' αὐτές ἦτανε ξαπλωμένοι μεγάλοι ἀριθμοὶ ἀσθενῶν, τυφλῶν, κωλῶν, παραλυτικῶν, οἱ ὅποιοι ἐπερίμεναν νὰ κινηθῆ τὸ νερό. Διότι ἕνας ἄγγελος κατέβαινε πότε-πότε εἰς τὴν δεξαμενὴν καὶ ἐτάρασσε τὸ νερό. Ἐκεῖνος λοιπὸν πού ἔμπαινε πρῶτος, μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐθεραπεύετο ἀπὸ οἰονδήποτε νόσημα καὶ ἂν ὑπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ ἕνας, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τριάντα ὀκτὼ χρόνια ἦτανε ἄρρωστος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε κατὰ τοῖκον καὶ κατάλαβε ὅτι εἶχε ἦδη πολὺν χρόνον ἐκεῖ, τοῦ λέγει, «Θέλεις νὰ γίνῃς ὑγιής;». Ἀπεκρίθη εἰς αὐτόν ὁ ἀσθενής, «Κύριε, δέν ἔχω ἄνθρωπον νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν δεξαμενὴν, ὅταν τὸ νερό ταραχθῆ, καὶ ἐνῶ ἔρχομαι κατεβαίνει ἄλλος πρὶν ἀπὸ ἐμέ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Σῆκω ἐπάνω, σῆκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτησε». Καὶ ἀμέσως ἐγίνε ὑγιής ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐσῆκωσε τὸ κρεβάτι του καὶ περπατοῦσε. Ἡ ἡμέρα ἐκεῖνη ἦτο Σάββατον. Γι' αὐτὸ ἔλεγαν οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν θεραπευθέντα, «Εἶναι Σάββατον, δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σπκώσης τὸ κρεβάτι σου». Αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη, «Ἐκεῖνος πού μὲ ἔκανε ὑγιῆ ἐκεῖνος μοῦ εἶπε, «Σῆκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτησε». Τότε τὸν ἐρώτησαν, «Ποίος εἶναι ὁ ἄνθρωπος πού σοῦ εἶπε, «Σῆκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτησε»; Ἄλλ' ὁ θεραπευθεὶς δέν ἤξερε ποίος εἶναι, διότι ὑπῆρχε πολὺς κόσμος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξέφυγε. Ὑστερα τὸν εὐρῆκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ναόν καὶ τοῦ εἶπε, «**Ἰδές, ἔγινες ὑγιής, μὴ ἁμαρτάνῃς πλέον**, διὰ νὰ μὴ σοῦ συμβῆ κάτι χειρότερον». Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπε εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτὸς πού τὸν ἔκανε ὑγιῆ.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

μιά παθητικὴ ζωὴ ἔξω ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς μας, μιά κατακόρυφη ἀτομικὴ σχέση μὲ τὸ Θεό. Ἀντίθετα. Ὁ ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς εἶναι ἐκεῖνος πού μὲ τὴν προσευχὴν του ἀγκαλιάζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, ὅλη τὴν κτίση, ὅλο τὸν κόσμος. «Πάτερ ἡμῶν», ἡλέμε στὴν προσευχὴν μας. Τὸ πνεῦμα τῆς προσευχῆς μᾶς κάνει νὰ κυριαρχοῦμε στὰ πάθη μας καὶ ὄχι στοὺς ἄλλους, μᾶς κάνει ἀνθρώπους ἀγάπης, εὐσπλαχνίας, κατανοήσεως, εὐγένειας. Μᾶς κάνει νὰ εἴμαστε σάν τὸν Κύριο πού ἄκουσε τὸ παράπονο τοῦ παραλυτικοῦ: «Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω», δηλαδή, «Κύριε, δέν ἔχω κανέναν εἶμαι ἀφόρητα μόνος», καὶ τὸν θεραπεύει, τὸν ἠυτρώνει.

Ἡ προσευχὴ στή χαρά, στή δοκιμασία, στὸν πειρασμό καὶ τὸν ἀγώνα εἶναι ἡ μονολόγιση ἐλπίδα μας καὶ ἡ χαρὰ μας: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, Γιέ τοῦ Θεοῦ, ἐλῆσον ἡμᾶς».

† Ὁ Φ. Ἀ.

2 Μαΐου 2004: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ (Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ)
Άνακομιδή τῶν ἱερῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου, πατριάρχου Ἀλεξανδρείας († 373) καί ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Βυζαντίου, πολιούχου Μυτιλήνης († 17 Φεβρ. 1795).
Ύμνος: γ΄ – Ἑωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ΄ 7-16 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε΄ 1-15.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 9 Μαΐου, Τῆς Σαμαρείτιδος (Ε΄ ἀπό τοῦ Πάσχα).
Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. δ΄ 5-42.

ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Κωνσταντίνου Καλλινίκου, Πρωτοπρεσβυτέρου, **ΙΕΡΑ ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ - Πρὸς χρῆσιν τῶν τῆν Ὁρθόδοξον Πίστιν, Πρᾶξιν καὶ Λατρείαν διδασκομένων**. Σειρά «Θεωρία καὶ Πράξις», ἀριθμ. 17, Ἀθήνα 1997, σχῆμα 11X17,5 ἑκατ., σσ. 206.
Τὸ γλαφυρὸ καὶ πλήρες, παρὰ τὴ συντομία του, ἔργο τοῦ μεγάλου κληρικοῦ Κων. Καλλινίκου (1870-1940), μὲ τὸν τίτλο «Ἱερά Κατήχησις», πού πρωτοεκδόθηκε τὸ ἔτος 1925, προσφέρεται τώρα σὲ κομψὴ ἔκδοσιν, ὡς 17ο βιβλίον τῆς σειρᾶς «Θεωρία καὶ Πράξις». Χωρισμένο σὲ τρία Μέρη, ἀναπτύσσει μὲ ἀκρίβεια τὴ δογματικὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, τὴν ἠθικὴ διδασκαλία καὶ τὰ σχετικὰ πρὸς τὴν θείαν Λατρεία.

Χρησιμότητα βοήθημα κληρικῶν, ἐκπαιδευτικῶν, κατηχητῶν καὶ παντός χριστιανοῦ.

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΜΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

«ΚΑΛΟΣΤΕΡΙΩΜΕΝΟΙ» - γιὰ ἕναν ἐπιτυχημένο γάμο (Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χριστοδοῦλου).

ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΜΑΣ (Μητροπ. Κοζάνης Διονυσίου †).

ΕΞΕΙΣ ΟΙ ΝΕΟΝΥΜΦΟΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ (Μητροπ. Γόρτυνος Θεοφίλου).

ΤΟ ΙΕΡΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ (Πρωτοπρ. Χ. Χατζόπουλου).

ΓΑΜΟΣ, ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΑΓΑΠΗΣ (Εὐαγγέλου Π. Λέκκου).

ΜΕΓΑΛΥΝΘΗΤΙ, ΝΥΜΦΙΕ..., ἡ ἱερολογία τοῦ Ἐθνοσκευτικῦ ὀρθόδοξου Γάμου (Θωμᾶ Ζήση).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καὶ ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκούουθια τοῦ Ἱ. Ἐσπερινοῦ, στὴν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καὶ θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καὶ ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τὸ κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στὸν Ἱ. Προσκυνηματικὸ Ναὸ Ἁγίας Βαρβάρας στὸν ὁμώνυμο Δῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καὶ ὀμιλεῖ ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Φαναρίου κ. Ἀγαθάγγελος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθόδοξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἱαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότις - Διευθυντίς: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξιν, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ἰ. Υπο τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμο μέσω Ἴντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>